

عنوان مقاله:

ویژگی های هنری در کاشی کاری دوره ایلخانی

محل انتشار:

همایش ملی باستان شناسی و هنر سفال و سفالگری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

زهره صلواتی زاده - مدرس و کارشناس ارشد معماری گروه معماری، دانشکده فنی مهندسی، واحد میانه، دانشگاه آزاد اسلامی، میانه،
ایران

خلاصه مقاله:

ساختاری مستطیلی شکل که از موادی مانند سرامیک، سنگ، فلز و ... ساخته شده باشد را اصطلاحاً کاشی میگویند. تاریخچه کاشی به ستونهای معابد بینالنهرین در چند صد سال قبل از میلاد مسیح برمیگردد، که از آن تاریخ تاکنون رو به تحول بوده و در دوره‌ی اسلامی به شکوفایی رسیده است. نقشهایی که بر روی کاشی های دوره های پیش از اسلام زده میشد از الگوهای هندسی برداشت شده بود. کاشیکاری در دوره بعدی یعنی دوره اسلامی متحول گردیده، توجه به هنر زیباشناختی در کاشی کاری های صورت گرفته در ایران نشان میدهد که بعد از ظهور اسلام این هنر جزء مهمترین ویژگی های تزئینی اماکن مذهبی بوده است. هر دوره تاریخی همانند دیگر جنبه های زندگی بشری، عرصه های هنری زمان خود را متأثر نموده و تأثیری ژرف در انحطاط و یا شکوفایی آن داشته است. رواج یه الگوی هنری خاص در یک دوره و از رونق افتادن و جایگزینی آن در دوره‌ی دیگر موجب تمایزات بسیاری در هنرهای تزئینی شده است، که با شناخت این ویژگی ها میتوان هر دوره‌ی را از هم دیگر تشخیص داد. در مقاله پیش رو با روش توصیفی- تحلیلی سعی بر آن شده که به بررسی هنر کاشی کاری در دوره ایلخانی پرداخته و تحلیلی در رابطه با کاشی کاری این بره ه از زمان ارایه گردد.

کلمات کلیدی:

کاشی، دوره ایلخانی، هنر کاشی کاری، قوم مغول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/731671>

